

* ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ *

***

ΑΧΤΙΑΔΕΣ ΡΑΙΝΤΓΕΝ

ΟΤΑΝ θωρῶ τὰ μάτια σου τὰ μαῦρα
Καὶ τῇ φωνῇ σου μέσα μου γροικῶ,
Μιάς νέας ζωῆς αἰσθάνομαι τὴν αὔρα
Καὶ βλέπω ἐμπρός μου ἀνέσπερο οὐρανό.

*

Κι' ὅταν ξανοίγω μέσα τὴν καρδιά Σου
Με τὸ μάτι τοῦ νοῦ τὸ φωτεινό,
Με λαχτάρα κυττάζω ὁλόγυρά σου
Μιὰν ἄβυσσο ζητῶντας νὰ κρυφτώ.

ΜΥΣΤΗΡΙΟ

***

ΑΠΟ τὸν τάφο βγαίνω
Γιγαντωμένο φάσμα,
Τὸ καταχθόνιο μου ἦμα
Στὴν ἄβυσσο ἀντηχεῖ.

*

Κατάλευκος προβαίνω
Σὰν κρίνος ἀφ' τὸν Ἄδη·
Σὺ κρύβεις τὸ σκοτάδι
Στὴ μαύρη σου ψυχῇ.

*

Με τὰ λυγὰ σου χέρια
Σκάψε βαθειὰ ἓνα μνήμα
Νὰ θάψῃς ἓνα κοῖμα,
Νὰ κρύψῃς μιὰ ντροπή.

*

Κ' ἐγώ, τοῦ ὕγρου ματιοῦ μου,
Θὰ κρύψω στὰ χορτάρια,
Τ' ἀγὰ μαργαριτάρια
Στῆς νύχτας τῇ σιωπῇ.

(1900)

ΕΚΔΙΚΗΣΙ

***

ΜΕΣ' ἔς τῆς νυχτὸς τὰ σκότη
Στὴν ἀγκαλιά μου ἀπάνω,
Γυρεύω νὰ θερμάνω
Μιὰ παγωμένη ὀχιά.

*

Ἀλύπητα τὰ σπλάχνα
Μοῦ τρώει γιὰ νὰ χορτάσῃ·
Σφυρίζουνε στὴν πλάσι
Τὰ φεῖδια, τὰ στοιχειά.

*

Τὸ αἷμα ρούφηξέ μου,
Δὲ θέλω νὰ σ' ἀφήσω,
Ἀνὸ δάκρυα θὲ νὰ χύσω
Στὰ μαῦρά σου μαλλιά.

*

Καὶ μέσ' ἀπὸ τὸ νοῦ μου,
Σπαράζοντας πῶς σ' εἶδα,
Θὰ στείλω μιὰν ἀχτίδα
Γιὰ νὰ σὲ κνηγγῇ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

